

med den at gøre som Ordfører for Landstingsudvalget. Under Forhandlingerne den Gang, i alt Fald i Folketingsudvalget, var Forudsætningen en Fordeling nogenlunde som den, Ministeren nævnte nu, at de forsikrede og Arbejdsgiverne skulde betale mellem 10 og 11 Mill. Kr., og Resten kom Stat og Kommune til at betale, med andre Ord, at Stat og Kommune betaler mellem en Trediedel og Halvdelen af Præmierne. Det, som sker her, vil være, at i disse to Aar, altsaa i indeværende og i det kommende Finansaar, vil Forholdet blive ændret saaledes, at de forsikredes og Arbejdsgivernes Bidrag vil komme til at udgøre for hvert Aar 10 Mill. Kr., og Bidraget fra Stat og Kommune vil udgøre 1,2 Mill. Kr. eller 10 pCt., medens det var tænkt at skulle være mellem en Trediedel og Halvdelen. Derved rejser Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at gøre det, som er foreslaaet, om Bevillingen vil slaa til, naar vi trækker disse 2 Mill. Kr. fra. Det vil nok slaa til i det første Aar, men saa vil der komme et Øjeblik, hvor alle Renterne er bevilget, og hvor jeg gaar ud fra, at en Masse af Renterne skal betales bagud i Henhold til den Bestemmelse i Invalidforsikringsloven, at Invaliderne, fra det Øjeblik de har indgivet Andragende, har Ret til af Kommunen at faa, uden Fattighjælps Virkning altsaa, 800 Kr., og at Invalidforsikringsfonden, hvis der tilkommer Renter senere, skal refundere Kommunerne. Under disse Omstændigheder gaar jeg ud fra, at i det Øjeblik Renterne bliver bevilget, vil Summen ikke alene stige med det aarlige Beløb af Renten, men den vil i det første Aar stige med det dobbelte eller mere, fordi Renterne skal betales bagud. Derfor synes jeg, denne Nedsættelse med 2 Mill. Kr. er lidt kedelig, idet det vil betyde, at Beløbet vil stige senere, maaske allerede i det følgende Aar, meget mere, end der ellers er Tale om.

Ordføreren (Stengaard-Kirkegaard): Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at der i Ændringsforslag Nr. 293 er en Trykfejl, idet der staar, at det er et Underændringsforslag til Nr. 291; der skal selvfølgelig staa Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 292. Jeg gør opmærksom derpaa, for

at ingen skal lade sig vildlede af det gale Nummer.

Det ærede Medlem Hr. Rode vilde give det Udseende af, at de Motiver, vi havde til vor Stilling overfor Ændringsforslag Nr. 292, ikke var det, som vi havde udtalt. Jeg tror, at Forholdet bør gensidig være saaledes, at hvis man forlanger Respekt for sine egne Motiver, maa man ogsaa give andre den samme Ret.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Trier har Ret i, at efterhaanden som man i Invalideretten kommer igennem Rækken af samtlige Ansøgninger om Invaliderente, maa der ske Efterbetaling for et betydeligt Antals Vedkommende, og derigennem vil der i Løbet af de nærmeste Aar kunne komme til Fordeling en Del af de Beløb, som ikke medtages nu her ved Nedsættelsen af Bevillingen med de foreslaaede 2 Mill. Kr. Men at der skulde være noget som helst urigtigt eller uoverensstemmende med Loven i den her fulgte Fremgangsmaade, derom kan der aldeles ikke være Tale, thi naar denne eventuelle Efterbetaling indtræder, ja, saa kommer Stat og Kommune til at dække den med Halvdelen hver, medens Præmierne fra de forskellige Sider derigennem ikke undergaar nogen som helst Ændring; Lovens Forudsætning er netop den, at Stats og Kommunes Indbetalinger skal være det supplerende, det, som bliver fornødent udover de indbetalte Præmiebeløb. At det bliver mellem Halvdelen og Trediedelen, naar samtlige indkomne Andragender er færdigbehandlet, har det ærede Medlem Ret i, men der er ikke paa noget Tidspunkt under Lovens Behandling og heller ikke noget Sted i selve Loven forudsat noget som helst om, at under alle Omstændigheder skal det være Halvdelen eller Trediedelen, Stat og Kommune skal dække. Det vil for Tiden, naar, som sagt, Behandlingen af samtlige indkomne Ansøgninger er tilendebragt, blive mellem Halvdelen og Trediedelen, men der kan godt tænkes en saadan Fremtid paa dette Omraade, at det vil blive mindre, Stat og Kommune kan komme til at dække; efterhaanden som muligvis Sikkerhedsforanstaltningerne overfor Ulykker og Sygdom øges yderligere og derfor Invaliditeten i